

at sige, han har af mig faaet et klart og tydeligt Svar paa sit Spørgsmaal. Det radikale Venstres Medlemmer i Valutakommissionen gjorde ingen Sinds Forsøg paa at faa Forslagets Gang forhalet, men ydede deres fulde Tilslutning til det; og sammen med os Socialdemokrater gjorde de i sidste Øjeblik Forsøg paa at redde Forslaget ved at faa Venstres og det konservative Folkepartis Medlemmer til at gaa med til det. Men det vilde hverken Venstres eller det konservative Folkepartis Medlemmer, og det er det afgørende. Det afgørende i Sagen er, at disse to Partier paa ethvert Trin af Forhandlingerne nægtede at være med til at fremme Forslaget; de vilde intet Hensyn tage til det Arbejde, der var gjort i den første Valutakommission. De tog heller ikke noget Hensyn til det Arbejde, der blev gjort i den anden Valutakommission, der var nedsat af den nuværende Regering. Den anden Valutakommission indstillede til Regeringen, at der skulde foretages en omfattende Importregulering, og et æret Medlem af dette Ting Hr. Pinstrup var med til at indstille til Regeringen, at en saadan omfattende Importregulering skulde finde Sted; men heller ikke dette Forslag fandt Naade for den høje Regerings Øjne. Forslaget blev afvist, der kom heller ikke noget ud af dette. Saaledes er det faktiske Forhold, og det er det, der skal tages Stilling til; det viser, hvorledes Venstres og det konservative Folkepartis Optræden i dette Spørgsmaal fra først til sidst har været.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg har Ordet for en kort Bemærkning.

Hagbart Berg: Hvis et Forslag af denne Karakter havde den Betydning, som man forment, vilde der for de Partier, der vilde fremme det, have været Grund til at fremme det hurtigt — de havde jo Ledelsen den Gang — og derved vise, hvem det var, der ikke vilde føre Forslaget igennem. Det ærede Medlem Hr. Rode talte om, at det var naturligt, at der kunde være nogle Betænkeligheder. Men jeg gaar dog ud fra, at et Forslag af en saadan Betydning havde været drøftet i det radikale Parti, før det kom frem her i Tinget, og at man netop havde valgt en Ordfører, som gav Udtryk for Anskuelse indenfor Partiet, og de Udtalelser, som Partiets Ordfører kom med her, kan ikke paa nogen Maade omdisputeres, de er saa tydelige, at ethvert Barn kan forstaa dem: at man havde den

allerstørste Betænkelighed ved et Forslag af den Karakter. De Herrer havde tre Uger i Udvalget til at fremme Forslaget, men det gjorde de ikke; og de fik fra første Færd at vide, at vi ikke vilde gaa med til Forslaget. — I øvrigt er det ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Rode sagde, at der kunde have været sparet 1 000 Mill. Kr. paa Indførselen. Venstre erklærede sig netop villig til at gaa med til Indførselsforbud for Luksusvarers Vedkommende. Ved nærmere Undersøgelse viste det sig imidlertid, at der ikke en Gang var Tale om de 200 Mill. Kr., der blev antydnet i Udvalget, men at det drejede sig om et ganske ringe Beløb i Forhold til den samlede Indførsel. Den Paastand, at man kunde have sparet det store Beløb paa denne Maade, er altsaa heller ikke rigtigt.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Det ærede Medlems Argumentation er uden noget som helst Holdepunkt i, hvad der foreligger, eftersom Spørgsmaalet om, hvor meget visse Luksuspositioner, som han uddrager, kan indbringe, aldeles ikke har nogen Betydning. Det, jeg har fremhævet, er, at der i Aaret 1920 her til Landet blev købt for 3 200 Mill. Kr. Varer paa det Tidspunkt, da Priserne var højst, at vore Varebeholdninger i Forvejen var fyldt, og at det derfor ikke er urimeligt at antage, at vi kunde have nøjedes med at købe for 2 200 Mill. Kr. De 1 000 Mill. Kr. er netop dem, vi har købt for uden at have Penge dertil, altsaa ved at betale med Gæld. Naar det ærede Medlem, Hr. Hagbart Berg, siger, at vi i Udvalget kunde have gennemført Forslaget alene, vil jeg gøre opmærksom paa, at dette Forslag utvivlsomt er af den Art, at et Samarbejde mellem alle Landets Partier var nødvendigt for dets Gennemførelse. Denne Opfattelse har ogsaa det højtærede Parti Venstre udtrykkelig hævded, idet det forud for Forelæggelsen af den anden Valutakommissions Betænkning i sine Blade lod meddele, at Partiet ikke vilde være med til at gennemføre, hvad denne Valutakommission vilde foreslaa, medmindre alle Partier gik med dertil. Som Sendemand fra Regeringen rettede daværende Departementschef Riis-Hansen en Underhaandshenvendelse til os angaaende vor Stilling til det af det ærede Medlem Hr. Pinstrup og flere fremsatte Reguleringsforslag. Man sagde, man vilde kun gennemføre det, naar